Dosarul nr. 2-14229/23
2-23099603-12-2-11072023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 noiembrie 2024 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecător Muruianu Maria
Grefier Popa Veronica

Examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ciobanu Stanislav către Molodoi Cătălina, cu privire la retractarea expunerii și răspândirii informațiilor false și defăimătoare,

C O N S T A T Ă:

La 10 iulie 2023 (repartizată prin PIGD la 11.07.2023) Ciobanu Stanislav a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru o acțiune către Molodoi Cătălina, cu privire la retractarea expunerii și răspândirii informațiilor false și defăimătoare.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că la data de 11 iunie 2023, prin intermediul rețelei de socializare Facebok Inc, i-a fost cunoscut că Molodoi Cătălina a elaborat o postare publică, prin care a lansat o serie de acuzații și afirmații denigratoare, mincinoase și inventate în adresa subsemnatului, răspândind cu bună știință informații mincinoase care sunt defăimătoare la adresa sa prin care sugerează publicului că ar fi *****și ar avea probleme ***** în continuare fiind redat următorul text:

*"Tot timpul acesta, speram că a avut vreo halucinație *****, sau ce-o fi având, iar când își va reveni, își va da seama ce-a făcut/'*

*"...iar Stas stătea ședea cățărat pe dulapul de lângă chiuvetă și ne privea țintă (cum privesc oamenii *****în ultimul stadiu, care nu mai pot vorbi). M-am gândit atunci că este *****."*

Susține reclamantul că aceste afirmații, în viziunea sa false absolut neprobate, urmăresc denigrarea onoarei, demnității și reputației domnului Ciobanu Stanislav, fapte ce se încadrează în art. 70 alin. (2) și (3) din Codul Contravențional al Republicii Moldova și prevederile legii 64 cu privire la libertatea de exprimare.

Consideră că prin acțiunile de calomniere intenționată, defăimare și denunțare publică cu bună știință la adresa subsemnatului, pârâta a încălcat grav dreptul la onoare, demnitate și reputație profesională, și în consecință a comis fapta prevăzută de norma contravențională și prevederile art. 7 din Legea nr 64 din 23-04-2010 cu privire la libertatea de exprimare.

Subliniază că declarațiile pârâtei, reprezintă niște afirmații faptice (care sunt false) și urmăresc denigrarea și calomnierea reclamantului, iar declarațiile mincinoase proliferate de pârâtă, au adus gravă atingere dreptului reclamantului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesional.

Comunică că în legătură cu afirmațiile și acuzațiile denigratoare, le dezminte integral ca unele false și defăimătoare.

Constată că din cele expuse pe parcursul postării, reprezintă niște afirmații faptice, care față de judecățile de valoare nu reprezintă o simplă exprimare a opiniei personale, ci o relatare a unor falsuri care sunt prezentate drept adevăr, mai mult, nu ați avertizat publicul asupra faptului că aceste afirmații sunt subiective și nu ați manifestat niciun moment dubiul cu privire la cele afirmate, ceea ce se confirmă și prin mesajul trimis în privat prin care se reiterează poziția pârâtei prin care afirmă că reclamantul ar consuma droguri și ar avea probleme psihiatrice, și comentariile persoanelor care s-au expus pe marginea postării.

Menționează că declarațiile privind pretinsele încălcări a legii, printre care pretinse acțiuni de consum de ***** și unele aspecte ce privesc viața privată și de familie, care predispun ca reclamantul să fie condamnat moral de opinia publică, contrar faptului că niciuna din afirmațiile făcute, în viziunea sa, nu au la bază nici un suport factologic, comportă un caracter tendențios și urmăresc unicul scop de a denigra imaginii și lezarea demnității sale în mod public.

Atrage atenția că în conformitate cu jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului (Curtea), afirmațiile faptice sunt susceptibile de proba veritații, iar judecățile de valoare trebuie să fie însoțite de un substrat factologic, iar termenii jignitori folosiți de dumneavoastră în cadrul postării, nu erau indispensabile pentru comunicarea mesajului și indică univoc intenția de a ofensa subsemnatul.

Relatează că având în vedere lipsa unei baze factologice, nu se poate aprecia dacă afirmațiile făcute nu au depășit de exagerare și provocare admise de art. 10 din Convenție, iar cel care a răspândit opiniile sale, poate fi tras la răspundere materială, dacă judecata de valoare este fără substrat factologic suficient, adică dacă judecata de valoare se bazează pe fapte care nu au avut loc sau fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate.

Concluzionează că, acțiunile și declarațiile făcute în cadru postării, sunt emise prin informații false, absolut neprobate, lipsite de sens, fără bază factologică, și urmărind expres, doar discreditarea imaginii reclamantului și condamnarea sa de către public.

Astfel, reclamantul a solicitat următoarele:

- Obligarea pârâtei la dezmințirea imediată a afirmațiilor relatate în cadrul postării dumneavoastră, care prin conținutul lor lezează grav onoarea, demnitatea și reputația profesională a domnului Ciobanu Stanislav, cu exprimarea scuzelor publice de rigoare pentru injurie și răspândirea informațiilor despre viață privată și de familie;

- Repararea prejudiciului moral și material în valoare de 100000 lei, cauzat prin publicarea informațiilor defăimătoare, în termenii prevăzuți de legislație și amânarea plății taxei de stat;

- Obligarea, eliminarea postării vis-a-vis de reclamant, prin care acestuia i-a fost adusă o lezare gravă a onoarei, demnității și reputației profesionale, postarea scuzelor publice prin intermediul rețelei de socializare Facebook și trimiterea prin mesaj a textului scuzelor către toate persoanele care au comentat și au dat apreciere postării;

- Asigurarea acțiunii prin interdicția de a răspândi informația contestată.

Incidente de procedură

Prin încheierea din 11 ianurie 2023, după înlăturarea neajunsurilor, acțiunea a fost acceptată spre examinare.

La 03 ianuarie 2024 pârâta Molodoi Cătălina a depus referința (f.d. 62-68), prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În susținerea referinței a învederat că Stanislav Ciobanu este o persoană cu care n-a mai

contactat de mai bine 9 ani, care a fost cândva prieten apropiat cu fostul său soț, parte din cercul de amici, cu care au rupt definitiv legătura cu toții după un episod în care a manifestat comportament deplasat, iar de atunci n-a mai știut nimic de el. La data de 11 iunie 2023 Ciobanu Stanislav i-a expediat pe Facebook un mesaj din nou cu caracter delirant, cu următorul conținut:

*,,Ce faci *****?! Mai trăiești, urâto? Ai crezut că n-o să aflu toate, mizeriile pe care le-ai făcut față de mine? Acum ține-te! Vin după voi, dar cel mai important este că tu ești, blestemul ***** tale, iar eu o sa fiu karma ei! o sa plătesc la biserica, o, sa vorbesc cu oameni, o sa le povestesc despre tine si cine ești cu adevărat, iar când ea o sa fie matură, o sa plătesc bani o să folosesc toata influenta și priceperea mea ca ea sa nu fie primita nicăieri si ostracizată, o sa fac si mai rău decât ai făcut, de 10 ori mai-rău, si când ea o să se întrebe de ce i întâmplă asta, sa-i spui, din cauza ta, ca ești o *****!”.*

Relevă pîrîta că, având în vedere contextul situației, că nu a avut nicio interacțiune cu acest om timp de 9 ani, că s-au despărțit în urma unei situații în care a manifestat un comportament straniu, conținutul neadecvat al acestui mesaj, precum și alte detalii pe care le cunoaște, dar nu le-a comunicat niciodată, a dedus că acest mesaj și această revenire este o manifestare patologică și periculoasă pentru dânsa și pentru *****ei și a decis să ia măsuri ca să se protejeze, în acest sens a depus o plângere la poliție (care nu i-a asigurat protecție, după cum era și de așteptat).

De asemenea, pentru a se proteja pe dânsa și *****ei, a făcut public mesajul lui pe profilul ei de Facebook, inclusiv cu apelul să fie consultată cum se gestionează astfel de situații, neobișnuite totuși. Anticipând întrebările care urma să apară, a scris și o explicație în care a indicat contextul istoric - care este statutul lor, adică cine este Stanislav pentru dânsa, și ce ”n-au împărțit”.

Comunică că, la 2*****, a fost în vizită la Stanislav Ciobanu împreună cu *****, pe atunci, soțul ei, și alți trei prieteni - *****,***** și ***** - după evenimentul Dragofest pe care l-a organizat în acea seară, Stanislav făcând parte din echipă. Stanislav, într-adevăr i-a servit cu un ceai și ciocolată și stătea așezat pe un dulap în fața lor în tăcere și își lingea compulsiv buzele. A tăcut toată seara, cu privirea țintită într-un punct și a avut o singură încercare de dialog, care s-a transformat într-un scurt monolog pe care nu-l puteau descifra, într-o direcție filosofică, apoi s-a retras din nou în tăcere.

Susține că, având în vedere atmosfera creată, au decis împreună cu ***** și ***** să plece acasă. ***** cu***** au ieșit să îi conducă și să meargă după bere. Când s-au întors la Stanislav Ciobanu de la cumpărături, Stanislav nu le-a deschis ușa.

Relatează că a doua zi, ***** a mers la Stanislav Ciobanu să-și ia rucsacul și telefonul pe are le-a lăsat în casă când a plecat după bere. Stanislav nici atunci n-a vrut să deschidă ușa. I-a scris ei un sms în care zicea: ”spune-i LUI că o să găsească lucrurile la ușă. Fiți sănătoși”. Apoi a urmat un mesaj delirant și fără înțeles,. Au încercat să înțeleagă ce se întâmplă și abia spre seară au primit cu toții mesaje în care le cerea să meargă și să se predea la poliție, tară să spună exact despre ce este vorba. Tot ce înțelegea din ce spune, e că îi învinuia că l-ar fi șantajat și amenințat cu moartea în acea seară, ca să le dea bani, nu era clar dacă ”au reușit” să obțină banii și despre ce sumă era vorba. Sperau cu toții că după ce își revine, va înceta să îi hărțuiască. I-au hărțuit totuși preț de câteva zile, timp în care au fost cu toții și la el acasă să discute, însă el a rămas cu convingerea lui.

Menționează că, având în vedere că în acea perioadă ea *****, iar nivelul de stres era în creștere, având în vedere relația de prietenie de până atunci cu el, a decis să încheie această situație tară să apeleze la poliție, fără să ceară expertiza. A apelat la sora lui, ***** căreia i-a

explicat toată situația. S-au despărțit, cu înțelegerea și promisiunea să nu mai aibă vreo legătură vreodată.

Indică că, pe 11 iunie 2023, a primit de la Stanislav un mesaj, din nou, cu un conținut neadecvat. A considerat că o revenire după 9 ani în acest mod este una alarmantă, că este inadecvată, iar faptul că delirează, reprezintă un pericol pentru viața și sănătatea sa și a copilului ei. Având în vedere că legea nu le protejează de astfel de situații în baza unor mesaje primite pe Facebook, în timp ce comportamentul neadecvat al unei persoane este o amenințare cât se poate de reală, a decis să îl expună, pentru a-i reduce din intenții, dar și să afle de la oameni care au mai avut astfel de experiențe, cum se gestionează o astfel de situație neobișnuită.

Vrea să menționeze în mod clar, este faptul că în postare lipsesc afirmațiile cu privire la starea lui și consumul de ***** după cum afirmă reclamantul, dînsa a folosit expresiile *privea țintă, cum privesc oamenii *****în ultimul stadiu, care nu mai pot vorbi", "m-am gândit atunci că era *****", "tot timpul acesta speram că a avut o halucinație *****, sau ce-o fi având",* iar în toate aceste descrieri, în viziunea sa, lipsesc afirmațiile, doar încercări de a descrie un comportament neadecvat și situația creată prin asocieri și comparații - de altfel, impresii create de comportamentul lui.

Mai arată că, după postarea pe Facebook, a primit mai multe mesaje de la femei care au fost, de asemenea, hărțuite de Stanislav Ciobanu și care i-au oferit dovezi cu fragmente din conversațiile lor.

Concluzionează pârâta că se consideră absolut nevinovată, iar mesajul de pe Facebook a fost scris strict în scopul apărării și nu conține nicio afirmație despre starea psihică sau consumul de droguri și alcool ale lui Stanislav Ciobanu, așa cum afirmă acesta în cererea de chemare în judecată.

Constată că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată iar reclamantul urma să demonstreze că ingerința în libertatea de exprimare este una justificată, proporțională și necesară într-o societate democrată și totodată asigură echilibrul just între dreptul acestuia la reputație profesională, onoare și demnitate și dreptul și libertatea de exprimare. Simplul dezacord și nemulțumirea că a apărut într-un context, nu poate angaja la răspundere civilă a pârâtei.

În concluzie menționăm că cererea de chemare în judecată și pretenția formulată față de reclamant urmează a fi respinse ca fiind nefondate și neîntemeiate.

În ședința de judecată

Reclamantul Ciobanu Stanislav nu s-a prezentat în ședința de examinare în fond a cauzei, fiind citat legal prin poșta electronică (f.d. 84) și nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării sale.

Pîrîta Molodoi Cătălina, fiind prezentă în ședința de judecată, a solicitat examinarea cauzei în fond și a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, reiterând argumentele expuse în referință.

Aprecierea instanței

Audiind explicațiile părții pîrîte, examinând actele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată din următoarele considerente.

Conform art.20 din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

În corespundere cu art.5 alin. (1) din Codul de procedură civilă , orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.117 alin.(1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art.239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Art. 130 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea cauzei.

La rândul său art. 119 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă statuează că, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanți la proces.

În acest sens, instanța relevă că în prezentul dosar în calitate de probe au fost prezentate doar însuți textul postării și screenshoturi din convorbiri prin mesaje din telefonul pîrîtei Molodoi Cătălina, pârțile neinvocând necesitatea prezentării altui suport probatoriu în susținerea pozițiilor sale.

În speță instanța reține că obiectul material al prezentei acțiuni îl constituie postarea publică de pârâta Molodoi Cătălina, prin care a lansat o serie de acuzații și afirmații denigratoare, mincinoase și inventate în adresa subsemnatului, răspândind cu bună știință informații mincinoase care sunt defăimătoare la adresa sa prin care sugerează publicului că ar fi *****și ar avea probleme cu *****

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Ciobani Stanislav a pretins că din postările făcute de pârâtă, următoarele sintagme sunt false și defăimătoare:

1.) *“Tot timpul acesta, speram că a avut vreo halucinație *****, sau ce-o fi având, iar când își va reveni, își va da seama ce-a făcut/' “*

2.) *,,...iar Stas stătea ședea cățărat pe dulapul de lângă chiuvetă și ne privea țintă (cum privesc oamenii *****în ultimul stadiu, care nu mai pot vorbi). M-am gândit atunci că este *****.”*

Prin urmare, reclamantul Ciobanu Stanislav consideră că, prin conținutul mesajelor enunțate la lata de 11 iunie 2013 pe rețeau de socializare „Facebook”, cât și prin obiectivul urmărit de „autorul-protagonist”, pârâta Molodoi Cătălina vădit și premiditat cu bună știință a răspândit în public atât informații neveridice, cât și fapte, relatări false, care îi lezează onoarea, demnitatea.

Inițial, instanța de judecată ținând cont de pretențiile înaintate de reclamant în faţa instanţei şi circumstanţele elucidate în şedinţe de judecată, instanţa consideră că, raportului juridic litigios dedus judecăţii îi sunt aplicabile prevederile art. 43 din Codul civil, care reglementează că orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, **la libera exprimare**, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.

Conform prevederilor a**rt. 46.** Cod Civil, arată atingeri aduse vieții private sub rezerva aplicării dispozițiilor art. 47, pot fi considerate ca atingeri aduse vieții private: a) intrarea sau rămînerea fără drept în locuință ori luarea din aceasta a oricărui obiect fără consimțământul celui care o ocupă în mod legal; b) interceptarea fără drept a unei convorbiri private, săvîrșită prin orice mijloace tehnice, sau utilizarea, în cunoștință de cauză, a unei asemenea interceptări; c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane aflate într-un spațiu privat, fără consimțământul acesteia; d) difuzarea de imagini care prezintă interioare ale unui spațiu privat, fără consimțământul celui care îl ocupă în mod legal; e) ținerea vieții private sub observație, prin orice mijloace, în afară de cazurile prevăzute expres de lege; f) difuzarea de știri, dezbateri, anchete sau de reportaje scrise ori audiovizuale privind viața intimă, personală sau de familie, fără consimțământul persoanei în cauză; g) difuzarea de materiale conținînd imagini privind o persoană aflată la tratament în unitățile de asistentă medicală, precum și a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate, problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanțe în legătură cu boala și cu alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei, fără consimțământul persoanei în cauză, iar în cazul în care aceasta este decedată, fără consimțământul familiei sau al persoanelor îndreptățite; h) utilizarea, cu rea-credință, a numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană; i) difuzarea sau utilizarea corespondenței, manuscriselor ori a altor documente personale, inclusiv a datelor privind domiciliul, reședința temporară, precum și numerele de telefon ale unei persoane sau ale membrilor familiei sale, fără consimțământul persoanei căreia acestea îi aparțin sau care, după caz, are dreptul de a dispune de ele.

În contexul dat, instanța de judecată ține să evidențieze că orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale. Orice persoană este în drept să ceară dezminţirea informaţiei ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputaţia profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedeşte că ea corespunde realităţii.

În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepţia pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputaţia înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

În continuare, conform art.1 alin.(1) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, cu privire la libertatea de exprimare, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

În sensul art.2 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, cu privire la libertatea de exprimare, defăimare este răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei, răspîndire a informaţiei este proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată), iar informaţie este orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine.

Conform art.3 alin.(1), (2) și (3) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atît conţinutul, cît şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează. Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Articolul 7 alin.(1)-(3) din aceeași Lege prevede că, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

Conform art.15 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, cu privire la libertatea de exprimare, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informaţiei şi/sau persoanei juridice care a răspîndit-o rectificarea sau dezminţirea informaţiei defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor şi compensarea prejudiciului cauzat. În caz de deces al persoanei defăimate, cererea prealabilă se depune de către persoana interesată.

Cererea prealabilă se depune în termen de 20 de zile de la data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre informaţia defăimătoare. Acesta este un termen de prescripţie. La împlinirea unui an din ziua defăimării, persoana nu poate solicita repunerea sa în termenul de depunere a cererii prealabile.

Persoana va indica în cerere informaţia pe care o consideră defăimătoare şi, în cazul răspîndirii unor relatări cu privire la fapte, circumstanţele care demonstrează că informaţia este în esenţă falsă sau, în cazul răspîndirii judecăţilor de valoare, circumstanţele care demonstrează că acestea nu se bazează pe un substrat factologic suficient.

În ședința de judecată s-a stabilit că, la data de de 11 iunie 2013 pe rețeaua de socializare „Facebook”, pârâta Molodoi Cătălina elaborat o postare publică în care a fost redat următorul text: *“Tot timpul acesta, speram că a avut vreo halucinație *****, sau ce-o fi având, iar când își va reveni, își va da seama ce-a făcut/' “...iar Stas stătea ședea căţărat pe dulapul de lângă chiuvetă și ne privea țintă (cum privesc oamenii *****în ultimul stadiu, care nu mai pot vorbi). M-am gândit atunci că este *****.”*

La 19.06.2023, în scopul soluționării amiabile a litigiului apărut, reclamantul a expediat pârâtului o cerere prealabilă prin care i-a solicitat dezmințirea informației răspândită în mass-media și repararea prejudiciului moral (f.d.24-36), însă pârâta a refuzat să o recepționeze, fapt ce se confirmă prin mențiunea factorului poștal „refuzat” (f.d.39).

Potrivit art. 17 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, cu privire la libertatea de exprimare: (1) Cererea de chemare în judecată cu privire la defăimare poate fi depusă în termen de 30 de zile. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă; b) data expirării termenului pentru examinarea cererii prealabile. (2) Termenul specificat la alin. (1) este termen de prescripţie. (3) Persoana poate fi repusă în termenul de prescripţie dacă a omis acest termen din motive justificate şi a înaintat cererea de chemare în judecată în termen de 30 de zile de la data dispariţiei motivelor care justifică repunerea în termen. (4) În cazul în care, concomitent cu depunerea cererii principale, nu au fost înaintate pretenţii cu privire la compensarea prejudiciilor, instanța de judecată va respinge cererea pentru compensarea prejudiciilor depusă ulterior.

În acest context, cu referire la cererea de repunere în termen invocată de reclamant (f.d.8), instanța constată că materialele cauzei atestă că cererea prealabilă din 19.06.2023 și cererea de chemare în judecată din 10.07.2023 au fost depuse în termen, cu respectarea art.15 și art.17 din Legea nr.64 cu privire la libertatea de exprimare, totodată, tardivitatea acțiunii nefiind invocată de către partea pârîtă, astfel nefiind necesară repunerea în termen în litigiul dedus judecății.

De asemenea, în condițiile art.24 alin.(1) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

Astfel, instanța reiterează faptul că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că, informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persona care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informația, îl vizează, este falsă și defăimătoare.

În circumstanţele relevate şi în contextul normelor de drept enunţate supra, instanța conchide că din conținutul articolului postat în rețeaua internet, se atestă că afirmațiile expuse în spațiul public nu întrunesc cele trei condiții necesare și suficiente pentru a permite reclamantului de a pretinde dezminţirea informaţiei, precum şi compensarea prejudiciului moral şi material cauzat în conformitate cu art.7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, citat supra.

Or, postarea pe rețea de socializare din speță a fost elaborată și plasată de pârâta Molodoi Cătălina în urma neînțelegerii și relației devenită conflictuală cu reclamantul Ciobanu Stanislav, fapt ce se deduce din probele anexate cauzei.

În același timp, din analiza conținutului informațiilor din postarea redată supra, pe care reclamantul le consideră defăimătoare și ponegritoare, se atestă că sunt niște presupuneri și judecăți de valoare exprimate de autoarea acelor postări, expuse în urma acelui conflict și neînțelegeri iscate între părțile prezentului litigiu.

În același timp, se observă că acelea informații așa cum au fost formulate, în accepțiunea instanței nu sunt defăimătoare, or însăși din textul redat, iar utilizând expresiile *„speram că a avut vreo halucinație”, ,,sau ce-o fi având”, ,,M-am gândit”, etc.,* se deduce că autoarea postării exprimă doar careva presupuneri proprii și nu declară cu certitudine existența sau inexistență câtorva fapte.

Or, la acest aspect, instanța învederează că art. **25 din** Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, cu privire la libertatea de exprimare, la alin. (3) prevede că, orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de judecată de valoare sau relatare cu privire la fapte se interpretează în

favoarea acordării statutului de judecată de valoare, iar, la alin. (6) stabilește că orice alt dubiu care nu este demonstrat conform regulilor prescrise de lege se interpretează împotriva restricţionării libertăţii de exprimare.

La fel, instanța reiterează și faptul că libertatea de exprimare protejează atât conţinutul, cât şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, șochează sau deranjează (art.3 alin.(2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare).

Prin urmare, din analiza textului întregului articol, prin prisma legislației pertinente invocate, instanța nu a constatat careva informații care ar leza onoarea, demnitatea și reputația profesională al reclamantului, care de altfel, nu a explicat instanței ce profesie deține, iar informațiile expuse în textul invocat, nu depășesc limitele libertății de exprimare stabilite de legislație, acțiunea fiind pasibilă de fi respinsă din acest punct de vedere.

În continuare, instanța consideră necesar de a învedera faptul că articolul 32 din Constituţia Republicii Moldova statuează că, oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie. Sunt interzise şi pedepsite prin lege contestarea şi defăimarea statului şi a poporului, îndemnul la război de agresiune, la ură naţională, rasială sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violenţă publică, precum şi alte manifestări ce atentează la regimul constituţional.

Principiul dat garantează fiecăruia libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin orice mijloc legal posibil. Acesta cuprinde de altfel şi libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informaţii, ori idei fără amestecul autorităţilor publice.

Conform art.10 paragraful 1 Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informaţii sau idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiofuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în repetate rânduri a reiterat că libertatea de opinie este o condiţie prealabilă pentru exercitarea altor libertăţi garantate de art.10, bucurându-se de o protecţie absolută, în sensul că exclude aplicarea restricţiilor posibile enunţate în al doilea paragraf.

De altfel, și jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului admite libertatea opiniilor exprimate într-un limbaj exagerat şi recurgerea la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare.

De asemenea, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că libertatea de exprimare acoperă nu numai informațiile și ideile primate favorabil sau cu indiferență, ori considerate inofensive, dar și acelea care ofensează, șochează sau deranjează.

Articolul 10 din Convenție se aplică nu doar în cazul „informaţiilor” sau „ideilor” inofensive, care sunt percepute favorabil sau care atrag indiferenţă, ci şi în cazul informaţiilor şi ideilor care şochează, deranjează sau ofensează statul sau o parte din populaţie. Acestea sunt cerinţele pluralismului, ale toleranţei şi ale gândirii libere, fără de care nu poate exista o „societate democratică”. Aceasta înseamnă că orice „formalitate”, „condiţie”, „restricţie” sau „penalitate” impusă în această privinţă trebuie să fie proporţională cu scopul legitim urmărit (cauza Handyside v. Regatul Unit, hotărârea din 7/12/1976, §49). Iar, în cauza Sokolowski v.

Polonia, hotărârea din 29/03/2005, §44, Curtea a subliniat că fiecare persoană decide modalitatea în care îşi exprimă gândurile.

În consecință, în opinia instanței, argumentele reclamantului din acțiune, privite în ansamblu și fiecare în parte, sunt lipsite de pertinență și nu pot fi satisfăcute, luînd în considerație circumstanțele stabilite pe parcursul examinării și probele prezentate, iar o altă abordare în sensul admiterii acțiunii, în viziunea instanței, ar aduce atingere art. 10 CEDO, care protejează libertatea de exprimare.

Din aceste raționamente, instanța consideră că la caz nu s-a constatat că informațiile au fost false și defăimătoare.

În concluzie, în conformitate cu pct. 38 din Hotărârea CSJ nr. 7 din 24.12.2012, s-a explicat că cerinţele privind dezminţirea informaţiei şi despăgubirea pentru dauna morală urmează să fie respinse dacă instanţa judecătorească a constatat că informaţiile corespund realităţii şi/sau nu sunt defăimătoare, astfel, urmând a fi respinse cerințele privind dezmințirea informației și repararea prejudiciului moral solicitate în acțiunea din speță.

Subsidiar, cu referire la invocarea de către reclamant în textul cererii de chemare în judecată a prevederilor Codului Contravențional, iar de către pîrîtă în referința a circumstanțelor cu privire la careva adresări la organele de poliție, instanța observă că nu i-a fost prezentate ce ar confirma cele invocate, totodată, se explică părților că aceste circumstanțe nu țin de competența instanței civile, urmând a fi examinate de autoritățile competente și împuternicite prin lege în acest sens.

Astfel, instanța conchide că reclamantul nu au demonstrat temeinicia acțiunii formulate, survenirea prejudiciilor morale și vinovăția pârâtei de fapta pretins a fi existată, ca urmare cerințele reclamantului privind obligarea dezmințirii informației și exprimarea scuzelor, sunt neîntemeiate și pasibile a fi respinse.

În acest context, instanța notează că respingerea acțiunii în partea pretenției de bază atrage în mod cert și respingerea solicitării cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 (una sută mii) lei, or, aceasta este obligație accesorie și poate fi valorificată și încasată doar odată cu pretenția de bază.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile articolelor 118, 121 și 122 din Codul de procedură civilă, instanța reiterează că, cererea de chemare în judecată înaintată de Ciobanu Stanislav către Molodoi Cătălina, cu privire la retractarea expunerii și răspândirii informațiilor false și defăimătoare, este neîntemeiată și pasibilă respingerii.

Din aceste motive și în conformitate cu art.236, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Ciobanu Stanislav către Molodoi Cătălina, cu privire la retractarea expunerii și răspândirii informațiilor false și defăimătoare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Muruianu Maria**